REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Tèrgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 182. Brașov, Miercuri 21 August (3 Septemvrie). 1902.

Albanesii.

(a) Intre popórele balcanice ocupă un loc însemnat Albanesii.

Nici Slavi, nici Turci, nici Greci, Albanesii sunt póte cel mai vechiu popor în Europa. Ei se fălesc a fi descendenții vechilor Pelasgi. Limba lor formézá în familia limbilor indo-germane o ramură deosebită.

Formând un numĕr de populație compactă de un milion și jumĕtate, după-ce în secolul al XV. au jucat un rol glorios sub conducerea lui Scander-beg, istoria lor din secolele ce au urmat, este echivalentă cu un somn letargic în ceea ce privesce conscienţa naţională. Pe timpul rĕsboiului de independență al Elenilor, Albanesii erau divisați: Creștinii, în numĕr mai mic, ortodoxi și catolici, țineau cu Grecii, ér mohamedanii, mai numeroși, țineau cu Turcii.

După secolele de letargie națională și politică, elementul albanes începe și el a se reuni, a avé conscință de rolul, pe care va fi chemat a-l juca, mai curând ori mai târdiu, când forța lucrurilor va aduce cu sine desagregarea unui imperiu, ce se apropie cu pași mari de ruina sa.

Inainte de asta cu doi ani, când Românii fură bruscați în sentimentele lor cele mai sfinte și când asasinii bulgari, cu o temeritate ne mai pomenită, și-au ales ca teren pentru operațiile lor criminale însuși pămêntul României, colonia albanesă din capitala României a luat parte viuă la indignarea, ce cuprinsese pe toți Românii în urma asasinării lui Stefan Mihăileanu.

S'a ținut un meeting în Bucurescĭ, la care a participat și colonia albanesă. Unul dintre oratorii de la acel meeting, în focul sĕu tineresc, luase un drapel român în mâna dréptă și unul albanes în mâna stângă și în entusiasmul sĕu patriotic, a invitat mulțimea enormă, sĕ jure, că de adi înainte prietenia româno-albanesă va fi indisolubilă.

Ovațiunile, ce i-s'au făcut acelui tinĕr Român, din partea Albanesilor, a fost de nedescris.

Acuma ni-se raportézá din Bucurescĭ, că Dumineca trecută colonia albanesă din capitala României a dat o serbare în grădina Zdrafcu, cu scop de a aduna fonduri și de a stringe legăturile, ce trebue sĕ unéscă pe membrii acestei colonii.

Era lume multă la acéstă serbare și orchestra și lăutarii români și albanesi au cântat cântece patriotice, în special imnul dedicat principelui Castriota, care a fost mult aplaudat. S'au distribuit cu acéstă ocasiue reliquii de ale principelui Scander-beg și fotografii de ale principelui Don Juan d'Aladro Castriota, în uniforma sa de diplomat. Entusiasmul a fost la culme.

Nu mai încape îndoiélă, că mișcarea națională a acestui element viguros din Balcani, a cuprins inimele tuturor Albanesilor, fără deosebire de religiune. Astădi prevaléză în dânșii conscienţa naţională și momentul cel mare, care se apropie, nu-i va mai găsi pe creștini și mohamedani divisați, ci cu toții vor fi uniți ca națiune albaneză în jurul stindardului lor național, purtat de strĕnepotul lui Gheorghe Castriota, Scander-beg, Don Juan d'Aladro-Castriota.

Acesta, după-ce trăise în Spania, unde fusese exilați străbunii lui încă prin secolul al XV, înaintă pe scara hierarchică a demnităților lumescĭ până la rangul de representant diplomatic al patriei sale adoptive. Ca atare își avea postul la Bucurescĭ, unde veni adesea în contact cu bărbați din poporul, căruia și el aparținea. Și după-ce s'a retras din diplomație și a pĕtruns la inima lui apelul poporului albanez, care îl chema ca liberator, a rĕspuns din Paris printr'o proclamațiune, publicată cu data de 31 Ianuarie a. c.

El se mărturisesce în acéstă proclamație de umil servitor al Albaniei, născut pe pămênt strĕin, în urma vicisitudinilor, cari constrinseră sĕ plece în exil pe străbunul sĕu Ioan Castriota, fiul lui Gheorghe Castriota-Scanderbeg. Deși născut însĕ pe pămênt strĕin mărturisesce că diua și nóptea alt gând n'are, decât scăparea Albanesilor.

Ce vor Albanesii?

Ei nu vor decât realisarea drepturilor lor juste. Ei nu rîvnesc la binele altora, ci vréu numai sĕ aibă, ceea ce tóte popórele din lume au: o patrie.

Macedonia este în flacări Pórta este somată a acorda acestei provincii constituțiunea autonomă stipulată în tratate. Odată dobîndită autonomia Macedoniei, acésta este echivalentă cu autonomia forțată a Albaniei.

Și o nouă patrie vigurósă vom vedé rĕsărind în Rĕsăritul Europei.

Patria albanesă!

Darányi despre naționalități. In *Timișóra* s'a deschis Duminecă congresul apicultorilor. La congresul acesta s'a dus sĕ participe și ministrul unguresc de agricultură Ignatie *Darányi*, ca patron al congresului și al esposiției de apicultură, ce s'a arangiat din incidentul acesta. La vorbirea cu care l'a întîmpinat br. *Ambrozy* Bela, ministrul *Darányi* a rĕspuns printr'un discurs, în care a făcut enunciațiuni interesante.

A dis, că „Ungaria nu cunósce copii mașteri, că aici fie-care cetățên se bucură de tratament egal și de iubire egală (?) De aici vine, că cetățenii nemaghiari ai ținutului, fără deosebire de religie, limbă și naționalitate, s'au putut desvolta și prospera pe-o formă. Față de acésta — continuă ministrul — vedem, că atitudinea statului ungar *e resplătită tot cu asemenea iubire de cătră cetățenii nemaghiari, ei tot-deuna s'au alipit cu credință de idea de stat maghiar* (!) *și cu mândrie se mărturisesc adi și în viitor de fii ai patriei*“ (Aplause).

Noi credem, că acest „compliment“ la adresa Nemaghiarilor l'a făcut ministrul Daranyi mai ales în urma împrejurării, că la congresul din Timișóra participă și apicultori din *Germania* și *Austria*. Altfel nu s'ar fi hasardat d-l Daranyi a declara, că națiunea maghiară „nu și-a luat puterea din asuprirea altora, ci și-a vĕdut garanția drepturilor și libertății sale în *respectarea* drepturilor legale și a *libertății altora*“ (!) Și cum-că considerațiuni de felul acesta l'au îndemnat pe Darányi sĕ vorbéscă cum a vorbit, reiese și din faptul, că s'a dispus, ca vorbirea lui sĕ fie tălmăcită și în nemțesce, pentru-ca sĕ scie și strĕinii cum judecă un ministru unguresc asupra cestiunei naționalităților.

Bulgaria și România. Intăririle și fortificațiile, ce se fac în Cernavoda, la capĕtul podului de peste Dunăre, sunt urmărite cu vie atențiune de Bulgari. Acum în urmă, pe lângă mĕsurile luate încă de acum doi ani, s'a mai detașat în localitate o baterie de artilerie de cetate, ér punerea pietrii fundamentale a casărmei necesare, s'a făcut deja. Se mai anunță, că două baterii de obuzerie vor fi instalate la Cernavoda, la capĕtul podului peste Dunăre. Ele au fost deja comandate casei Krupp din Essen și vor sosi în curênd în țéră.

In urma acestor mĕsuri, se scrie din Sofia, că guvernul bulgar a decis întărirea Silistrei, în partea din spre uscat, pentru a nu contraveni tratatului din Berlin, care a dispus, după cum se scie, distrugerea tuturor fortărețelor de pe malul Dunării. O companie de geniu a fost trimisă la Silistra, pentru efectuarea acestor întărituri.

Slovacii și congresul studențesc din Pesta. Foile unguresci aduc scirea, că studenții academici *slovaci* înscriindu-se de membrii la „Corda Frates“, au cerut de la presidentul secției maghiare sĕ le libereze bilete de membru, dér ca vréu sĕ figureze în congres ca *membrii secției slovăcesci independente*. Cererea însĕ le-a fost respinsă pe motivul absurd, că legea de naționalitate nu recunósce, decât o națiune unitară ungară (!) In urma acésta studenții slovaci au decis sĕ-și reclame drepturile în congres.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Jemeljan Piljai.

De Maxim Gorjklj.

(2) (Urmare.)

El tăcu, își băgă mâna în buzunar, scóse punga, o întórse pe dos, se uită la ea, scuipă mânios și o aruncă în mare.

Valurile apucară pungulița murdară și o duceau de la mal, — dér pe urmă, după ce s'a uitat mai bine la acest cadou, l'au aruncat cu indignare érăși la mal.

„Nu o primiți? Trebue sĕ o primiți!“ Jemeljan luă érăși punga udă, băgă o piatră în ea, se opinti făcênd un arc cu brațul sĕu și o aruncă departe în mare.

Eu am rîs.

„Ce ridi? Ce mai om ești și tu! Cetescĭ la cărți, le porți chiar cu tine, dér sĕ cetescĭ în sufletul cuiva, asta nu o poți! Tu monstru cu patru ochi!“

Asta se referia la mine și de vreme ce Jemeljan mĕ numi „monstru cu patru ochi“, am dedus, că mânia lui contra mea trebue sĕ fie fórte mare, căci numai când era fórte mânios, îndrăznia sĕ-și bată joc de ochelarii mei; altminteri podóba acésta involuntară îi inspira un fel de demnitate și importanță din partea mea, așa că în primele dile mi-se adresa numai per „d-ta“ și se purta față de mine cu mult respect, cu tóte că purtam și eu împreună cu el cărbuni pe un vapor românesc și eram tot așa, ca și el, sdrențos, sgâriat și negru ca dracul.

Eu mi-am cerut scuze și cu gândul, de a-l liniști, începui sĕ-i povestesc despre alte țĕri, căutând a-l lumina, că ceea ce-și închipuesce el despre cârmuirea sórelui și a norilor, se ține de domeniul basmelor.

„Aud? Așa! Ei bine! Da, da!...“ mĕ întrerupea el din când în când, eu însĕ simțeam, că interesul lui pentru țĕrile strĕine și pentru traiul și viéța de acolo nu era așa de mare, cum îl sciam mai 'nainte, din contră observai, că d'abia mĕ asculta, și par-că căuta ceva cu ochii în depărtare.

„Acestea tóte sunt fórte frumóse!“ mĕ întrerupse în sfîrșit, făcênd un gest disprețuitor cu mâna. „Eu însĕ te întreb: décă ne-ar veni în drum un om cu mulți, mulți bani“ — și apăsă cuvêntul „mulți“ — căutând la ochii mei pe sub ochelari — „l'ai gâtui tu, pentru-ca sĕ-ți poți procura cu banii lui ceea-ce ai nevoie?“

Eu am tresărit.

„De sigur, că nu!“ replicai eu. „Nimeni n'are dreptul, sĕ-și rĕscumpere bunăstarea cu prețul unei vieți de om!“

„Uhu! Da... acésta stă scris fórte frumos în cărți — dér mai mult din pricina conscienței — însĕ, décă domnul, care a iscodit aceste porunci — décă acestui domn i-ar fi mers rĕu, și el ar fi omorît pe cineva, ca sĕ se pótă conserva pe sine. Dreptul! Acesta-i dreptul!“ — și înaintea nasului meu vedeam pumnul vînjos al lui Jemeljan. „Și toți ómenii, fie-care în felul sĕu, se îndreptéză după acest drept! Ce sunt drepturile?!“

Jemeljan tăcu și își încruntă sprincenele, așa că ochii i-se ascunseră cu totul sub ele.

Eu nu rĕspunseiŭ nimic, fiind-că sciam, că e de prisos a i-te opune, când era mânios.

El aruncă o bucată de lemn, care îi veni sub picióre, în mare, suspină și dise: „Așĭ vré sĕ fumez!“

In drépta nóstră zării pe câmpie doi țĕrani, cari erau lungiți pe pămênt și priveau spre noi.

„Dea Dumnedeu bine, Domnilor!“ strigă Jemeljan cătră ómeni. „Nu cumva aveți la voi tutun?“

Unul dintre țĕrani își întórse capul cătră tovarășul sĕu, scuipă din gură un cotor de érbă mestecat și dise greoiŭ: „Vréi tutun, Mihaile?“

Mihail se uită la cer, fără îndoială pentru a-și cere voie de la acesta, ca sĕ vorbéscă cu noi, apoi se întórse spre noi.

„Sĕnĕtate bună!“ dise el. „Incotro?“

„La ocne, la Oczakow!“

„Ah, V'au chemat acolo?“

Noi tăcurăm și ne aședarăm lângă dênșii.

„Ascultă, Nichită pune-ți bine jacăul, ca sĕ nu ți-l ducă corbii!“

Ministru rĕsboinic. E vorba érăşi de ministrul de rĕsboiŭ frances *André*. Ḑilele trecute a asistat în Bourgoin la desvĕlirea sĕrbătoréscă a monumentului soldaţilor căḑuţi în rĕsboiul de la 1870. El a ţinut şi aicĭ un discurs, în care a accentuat, că între armată şi Franţa nu póte fi deosebire de vederĭ. „Vrem o armată puternică, — ḑise ministrul — căcĭ *de acum înainte trebue sĕ învingem;* e necesar decĭ, ca *tot cetăţĕnul frances capabil a purta arma, sĕ capete instrucţie militară,* pe care escelentul nostru corp de ofiţerĭ e dispus a i-o da în timp de doi anĭ“.

„Reichswehr“ despre Românii grăniţerĭ.

„*Reichswehr*“, organul cercurilor militare din Viena, a publicat intrunul din numerele sale mai recente, un articol important sub titlul: „*In magiarischen Fesseln*“. Articolul e datat din Caransebeş şi e de următorul cuprins:

Sunt 30 de anĭ de când s'a desfiinţat regimentul de graniţă 13 român bănăţĕn, şi teritoriul sĕu a fost încorporat dimpreună cu populaţia (259,790 suflete) statului ungar de nou înfiinţat. Schimbarea acésta a atins infinit de dureros pe vechiĭ soldaţĭ, carĭ aprópe un secol au stat santinelă la Dunăre şi miĭ din eĭ au sângerat pe câmpiile de luptă ale Italiei şi Boemiei pentru împĕratul şi pentru gloria armelor Austriei. Generalului *Sardier*, care a sĕvîrşit desfiinţarea regimentului, i-a căḑut fórte greu trista schimbare, spiritele s'au liniştit însĕ, cel puţin la aparenţă cu vorba că: „Impĕratul doresce, ér el numai binele vostru îl vré.“ Soldaţiĭ crescuţĭ în fidelitatea către împĕrat, au primit decĭ cu resignaţie mută întrarea funcţionarilor maghiarĭ, carĭ au luat în mânile lor administraţia, cu devisa, că statul ungar garantéză libertate şi egalitate înaintea legiĭ, s'a sfîrşit cu contribuţia sângelui, cu disciplina militară rigorósă, toţĭ vor deveni cetăţenĭ liberĭ ungarĭ.

Schimbarea însĕ a adus desamăgire. In noul comitat Severin o ne mai pomenită corupţiune a eşit la suprafaţă. Vice-spanul Pausz a defraudat 40.000 fl. banĭ de ai orfanilor. După acésta ;vechiul comitat a fost desfiinţat şi a fost contopit cu comitatul Caraşului. Statul ungar a stîrpit gradat tot ce reamintea timpurile vechĭ. Locul vechilor dascăli primarĭ încercaţĭ, l'a ocupat dascăliĭ maghiarĭ, carĭ învĕţau pe copiĭ într'o limbă nepriceputĕ de eĭ şi în sfîrşit învĕţarea limbeĭ germane a fost definitiv interḑisă. Au fost desfiinţate proprietăţile familiare, s'a desorganisat viéţa familiară atât de bine arangiată odată

Din noua generaţie a devenit un proletariat înspăimĕntător. Jafurile, omorul şi furtul e la ordinea ḑilei între eĭ. Justiţia graniţeĭ militare o provedea comod un major şi patru căpitanĭ auditorĭ şi pe edificiul închisorii garnisónei din Caransebeş de multe-orĭ s'a arborat stindardul alb. Aḑĭ nicĭ presidentul tribunalului, cu patru judecătorĭ şi o gardă întrégă de notarĭ, nu rĕsbesc afacerile. Afară de tribunal patru judecătoriĭ de ocol (járásbiroság) administréză justiţia şi zadarnic au mărit temniţele, căcĭ ele sunt permanent pline.

In chipul acesta e tîmpită şi demoralisată sistematic populaţia vechei graniţe militare. Scopul principal al „Maghiariei“ liberale este sĕ stîrpéscă din tînĕra generaţie alipirea către Austria, moştenită de la părinţĭ. Imnul împĕrătesc „Gott erhalte“, nu e permis sĕ se cânte nicĭ în şcóle, nicĭ la ocasiunĭ festive şi graniţeĭ nu-i este iertat a recunósce pe „împĕratul Austriei“. Creerii copiilor sunt umpluţĭ în şcóle cu imnurĭ maghiare, dér acestea nu încap în sufletul lor şi le uită când sĕ încheie urgisitul an şcolar maghiar.

Prin aceea, că guvernul unguresc prigonesce sistematic tot ce e austriac nu-şĭ ajunge scopul la populaţia grăniţeréscă din Bănat, şi nu-l va ajunge nicĭ-odată, fiind-că tradiţia austriacă, amintirea gloriei austriace şi iubirea către împĕratul e mai puternică, decât tótă violenţa maghiarisării. Românul are o vorbă: „Ţine minte“, şi el nicĭ n'a uitat cât de fericit, cât de mulţămit era sub drapelul vulturului cu două capete şi cu câtă bucurie dădeau năvală părinţiĭ luĭ pe lângă cântecul „Gott erhalte“ în contra inimicului. De 30 de anĭ geme Românul bănăţĕn sub jugul maghiar şi cu resignaţie mută îşĭ aşteptă ora liberărei, timpul, când vulturul cu două capete îşĭ va întinde glorios stindardul asupra luĭ.

Va veni timpul, şi nu peste mult când împĕratul ne va chema, ér noi pentru împĕratul trăim, asta e credinţa neclintită a populaţiei române bănăţene. Sĕptĕmânile viitóre ne aştéptă o încercare grea şi durerósă. Nu numai cercurile ultraiste maghiare ale capitalei, dér şi Lugoşul ne-a adresat provocarea sĕ sĕrbătorim aniversarea nascerei luĭ Kossuth Lajos.

La 1848/49, la 59 şi 66 ne-am luptat eroicesce pentru împĕratul Austriei, şi acum ni-se cere nouĕ, populaţiei fidele imperiului, sĕ sĕrbătorim pe omul, care la 14 Aprilie 1849 a declarat dinastia de Habsburg de detronată pentru vecie şi s'a proclamat pe sine dictator. Nu scim ce atitudine va lua comitatul şi autoritatea faţă de acest atentat îndreptat contra lealităţii poporului român, însĕ tóte comunele din fosta graniţa militară română din Bănat stau morţiş pe lângă hotărîrea, de a nu suferĭ nicĭ un fel de sĕrbare pentru Kossuth.

Maghiarii sĕ sĕrbătoréscă pe Kossuth al lor, décă vréu. Serbarea-Kossuth n'are însĕ loc în vechia graniţă militară bănăţenéscă şi pretutindenĭ unde Româniĭ sunt în majoritate, fiind-că nu se póte concorda fidelitatea către dinastie cu cultul luĭ Kossuth. Aceste sunt contraste, peste carĭ nu póte trece nicĭ cea mai cutezată rabulistică a luĭ Szell-Apponyi.

„*Egyetértés*“ de la 30 August reproduce în întregul seu articolul din „*Reichswehr*“ şi în numĕrul în care o face acésta, se espectoréză în chipul următor:

„Nu este óre o stare ruşinósă şi detestabilă aceea, că „Reichswehr“ din Viena publică un articol despre asuprirea Românilor din fosta graniţă militară şi le aduce aminte acestora de virtutea de odinióră, de fidelitatea către împĕratul austriac? Nu e lucru ruşinos, décă guvernul unguresc toleréză, ca o fóie vienesă sĕ aţîţe direct populaţia din comitatul Caraş-Severin la denegarea fidelităţii de supus al statului ungar, îndemnându-l sĕ se infeodeze din nou Austriei, fiind-că numai sub stăpânirea împĕratului austriac a avut'o ea bine. Poftiţĭ de cetiţĭ acest articol... Décă guvernul unguresc ar avé numai un pic de energie, ar interḑice momentan fóia acésta în ţéră. Póte că n'o va face. Noi însĕ îl provocăm serios sĕ o facă......

SCIRILE DILEI.

20 August v.

Consistorul metropolitan gr. or. s'a întrunit astăḑĭ în Sibiiu în şedinţă ordinară.

Manevrele navale. La manevrele navale ale marinei austro-ungare de rĕsboiu, ia parte în anul acesta şi Maj. Sa monarchul In 1 Septemvrie Maj. Sa a sosit în Pola, unde în aceeaşi séră s'a ţinut mare recepţiune în palatul admiralităţii. Maj. Sa se încuartirat pe iachtul „Miramare“. Cea mai interesantă problemă a manevrelor va fi debarcarea trupelor. Manevrele vor dura până în 4 Septemvrie.

Regele României, terminând cura pe care a făcut-o la Gastein, a plecat din acea staţiune balneară Sâmbătă. Regele s'a dus cu trăsura până la Lend, de unde a luat trenul pentru Insbruck, unde a sosit Sâmbătă séra la órele 7 şi 35. Suveranul a plecat din Insbruck Duminecă la órele 9 şi 25 diminéţa şi a ajuns la Landeck la 11 óre. A pornit din acéstă localitate cu trăsura prin frumoşii munţĭ ai Elveţiei şi s'a dus la Ragaz, unde va urma érăşĭ o cură de câte-va sĕptĕmânĭ.

Pod de fer peste rîul Timiş. Incă din anul trecut s'a început construirea unui pod de fer peste Timiş, care légă Lugoşul-român de cel german. Podul fiind acum terminat, s'a predat circulaţiunei cu mare solemnitate. Dumineca trecută, 31 August n., representanţii oraşului Lugoş plecară în corpore de la casa oraşului spre noul pod, unde publicul numĕros aştepta cu nerăbdare. Aci se ţinù o scurtă vorbire, de pe ţĕrmurile Timişului rĕsunară câte-va trésecurĭ şi în sunetul unui marş musical bariera se deschide, ér trecerea fù liberă. Ce bucurie! Fie-care se grăbea, îndesându-se a trece de prima-óră peste noul pod, ca şi când puntea noului pod ar fi condus omenimea spre o fericire eternă. Sĕ le fie decĭ spre folos fraţilor Lugoşenĭ! Un abonent al nostru din Lugoş ne scrie, că tocmai în faţa acestui pod se înalţă falnic o clădire nouă cu trei faţade, de-o frumseţă rară şi unică în felul eĭ. Pe proprietarul acestei măreţe clădirĭ, d-l M. Beşan notar public reg., îl felicită mic şi mare dorindu-i viaţă îndelungată şi moştenitorĭ vrednicĭ de acel locaş.

Şcóla română din Sofia. Ḑiarele vieneze aduc scirea, că agenţia română diplomatică din Sofia a primit o notă de la guvernul bulgar, prin care îi se aduce la cunoscinţă, că în casul când şcóla românéscă din capitala Bulgariei nu va trece sub controlul ministerului de instrucţiune al principatului vecin, va fi închisă. Nota acésta a fost adusă şi la cunoscinţa cabinetului român.

Vase de rĕsboiŭ rusescĭ în apele românescĭ. Două unităţĭ ale escadrei rusescĭ din Marea-Neagră — vasele „*Boug*“ şi „*Gonetz*“ — au fost Sâmbătă la Sulina au staţionat puţin timp în radă şi apoi au reluat largul mărei. Visita acésta a două bastimente de rĕsboiŭ ale împĕrăţiei vecine a trecut aprópe neobservată; i-s'a dat cel mult atenţia unui fapt divers.

Congresul studenţilor românĭ la Focşanĭ. La 1 Septemvrie v. a. c. studenţii românĭ, membri ai nouei federaţii studenţescĭ, sunt convocaţĭ la un mare congres, ce va avé loc în oraşul Focşanĭ. In acest congres se va hotărî între altele atitudinea studenţilor românĭ la viitorul congres internaţional, ce are a se ţiné la 11 Septemvrie a. c. la Budapesta — faţă de declaraţiunile făcute în parlamentul ungar de ministrul instrucţiunei publice Wlassics, de a elimina din şcóle pe studenţii românĭ din Transilvania, carĭ ar participa la viitorul congres, că făcênd parte din secţia română. Totodată faţă şi de scrisorile preşedintelui federaţiei prin care desavuéză pe d-l I. Scurtu şi L. Bolcaş, vicepreşedinţĭ ai secţiei române. Cea mai mare parte dintre studenţĭ sunt de părere, că secţia română sĕ se abţină de la congres. In orĭ-ce cas acest punct va face obiectul discuţiilor din congresul dela Focşanĭ.

Planurile fortificaţiilor române furate? Luăm după ḑiarele streine, cu reserva cuvenită, următórea scire trimisă din Bucurescĭ numitelor ḑiare: Se svonesce în cercurile militare, că din arhivul secret al statului major general s'au furat nisce importante planurĭ de fortificaţie. Planurile furate sunt acelea referitóre la fortificaţiile din Bucurescĭ, precum şi la lagărul fortificat dintre Focşanĭ şi Nămolósa. Intre actele furate se află şi planul general de mobilisare, precum şi o hartă a provisiilor de muniţiĭ. Tóte acestea sunt de-o estremă valóre. Cercetările ar fi scos la ivélă, că aicĭ au operat nisce agenţĭ bulgarĭ din însărcinarea statului major rusesc.

De la oficiul poştal. La poşta din Viena s'a făcut observaţia, că încă tot mereu sosesc acolo din Ungaria scrisorĭ cu francare insuficientă. Din causa acésta direcţia oficiului telegrafic-poştal atrage atenţiunea publicului asupra următórelor: Scrisorile adresate în Austria, Bosnia, Herţegovina şi Germania până la greutatea de *20 grame* se franchéză cu 10 filerĭ, de la 20—250 grame cu 20 filerĭ. Scrisorile pentru Serbia şi Muntenegru, precum şi acelea trimise în România din părţile *limitrofe* (Părţile Transilvaniei de la frontiera ungaro-română până la Mureş, comitatul Bistriţă-Năsĕud şi fóstele comitate ale Severinului) până la greutatea de *15 grame* trebue francate cu 10 banĭ, în El-

---

Nichită rise şiret în barbă-i şi puse bine jaşcăul, Jemeljan scîrşnia din dinţĭ.

„Va sĕ ḑică, v'ar trebui tutun?“

„N'am fumat tare de mult“, rĕspunseiŭ eu, zăpăcit de acéstă primire, şi fără a mĕ puté hotărî, sĕ rĕspund direct.

„Şi de ce nu aţĭ fumat. Trebuia sĕ fumaţĭ!“

„Ascultă, mĕ, mojicule! Tacĭ din gură! Décă vreĭ, dă-ne, dér nu trebue sĕ-ţĭ baţĭ joc de noi! Chiorule! Ţĭ-ai perdut conscienţa în acéstă câmpie? Am sĕ-ţĭ dau o trântélă, sĕ rĕmâi acolea lat!“ urla Jemeljan, rotindu-şĭ ochii.

Ţĕranii se speriară şi săriră în sus, puseră mânile pe ciomegele lor şi se postară strîns lângă olaltă.

„Oho, frăţiorilor! Aşa cereţĭ voi? Ei, haideţĭ!“

Ţĕranii dracului aveau chef de bătaie, de asta nu mĕ îndoiam de loc. Jemeljan, judecând după pumnii luĭ strînşĭ şi după ochii luĭ, ce ardeau într'o văpaie sĕlbatică, era şi el dispus la hărjonélă. Eu n'aveam nicĭ puterea, nicĭ plăcerea sĕ iau parte la luptă şi căutam sĕ împăciuesc pe adversarĭ.

„Staţĭ fraţilor! Soţul meu este prea firetic! Asta încă nu-i cine scie ce lucru mare! Er voi, daţi-ne, décă vreţĭ, puţin tutun şi apoi ne vom căuta de trébă!“

Mihail se uita la Nichita, Nichita la Mihail şi amêndoi începură a se rînji.

„Asta a-i fi putut s'o spui de la început“.

Mihail băgă mâna în buzunar, scóse un jaşcău mare şi mi-l întinse.

Nichita deslegă un sac, scóse din el o pâne mare şi o bucată de untură sărată şi mi le întinse mie. Eu le luaiŭ. Mihail rîdea şi îmĭ mai dădù şi tutun. Nichita mormăi: „Sĕ vĕ ospĕtaţĭ sănĕtoşĭ!“ Eu mulţumiĭ.

Jemeljan se lăsă jos şi ḑise destul de tare: „Mojicĭ!“

Ţĕranii se depărtară cu paşĭ grei, privind mereu înapoi. Noi ne aşeḑarăm pe pămênt, nu îi mai băgam în sémă şi începurăm a mânca pâne cu untură. Jemeljan fleăria tare, pufăia şi îl vedeam, că îmĭ ocolesce privirile.

Se făcù séră. Departe peste mare se cobori amurgul şi acoperi valurile cu un vĕl uşor albastruiŭ. Departe, departe în largul mării părea a se ridica o massă de nourĭ gălbui-violeţĭ, împrejmuiţĭ de o colóre aurie roşcată, carĭ se apropiau de câmpie, îndesând amurgul. Acolo însĕ, în depărtare, se vedea un evantail uriaş purpuriu format din raḑele sórelui, ce asfinţia, şi care copleşia pămêntul şi cerul cu nuanţe de colorĭ moi şi delicate. Valurile se sdrobiau de mal, ér marea, aicĭ de colórea rosei, colo vênătă, era frumósă la vedere.

„Acuma sĕ fumăm! Fire-aţĭ ai dracului ţĕranĭ!“ Jemeljan părea că a isprăvit acum cu ţĕranii şi respira mai uşor. „Mergem mai departe, orĭ mânem aicĭ?“

Eu nu eram dispus a merge mai departe.

„Sĕ mânem aicĭ“, ḑiseiŭ eu.

„Sĕ mânem aicĭ!“ — rĕspunse el şi se întinse pe pămênt, uitându-se la cer.

(Va urma.)

veția până la 20 grame 25 banĭ, în fine celea adresate în România, afară de circulația limitrofă, în pașalicul Noviba-Zarului și alte scrisorĭ adresate în străinătate, trebuesc francate până la 15 grame cu 25 banĭ. Cărțile poștale: pentru Austria, Bosnia-Herțegovina, Serbia și Montenegro, 5 banĭ, cele-lalte țĕrĭ 10 banĭ.

Invĕțămêntul agricol în licee. Ministerul român al cultelor și instrucțiunei publice, face anul acesta o experiență din cele mai importante în liceele de la Buzĕu și Piatra-N. In locul limbilor facultative italiană și englesă, se vor preda cunoscințe agricole, și anume: a) Cunóscerea plantelor de la noi; modul cum ele se cultivă la noi și în alte țĕrĭ; îmbunătățirile, ce ar trebui întroduse și prin ce mijlóce; rentabilitatea acestor plantații; modul de desfacere al produselor: mijlócele de transport pe căile ferate, pe apă, cu căruța etc.; carĭ sunt industriile ce derivă etc. b) Pădurile, esențele de diferite lemne, utilitatea lor, cum se face exploatarea pădurilor, modul de transport, tarifarea în general, desfacerea, industriile derivate etc. c) Vitele, câte felurĭ de rase românescĭ sunt; îmbunătățirea lor, comerciul exterior de vite și industriile derivate. Complectarea acestor cunoscințe se va face prin escursiunĭ și visite pe la diferite ferme, moșii, vii și stabilimente agricole și industriale din întrégă țéră.

Esposiția de pescării din Viena. In cursul lunei Septemvrie, după-cum am anunțat, va avé loc la Viena, o exposițiune internațională de pescării. România are reservat la acéstă exposiție un loc de 40 metri pătrațĭ, pentru a expune produsele pescăriilor sale. D-l Dr. Antipa, inspectorul general al pescăriilor statului român, și-a dat tótă silința ca sĕ pue secțiunea românéscă la înălțimea meritată din punctul de vedere al pieselor expuse. D-sa a expediat în diua de 7 August la Viena 10 lădĭ, conținênd tóte soiurile de pescĭ în formalină conservațĭ séu împăiațĭ. A mai trimes câte-va butóie cu pesce sărat și diferite specii de icre. In același timp d-l Dr. Antipa a hotărît, ca în timpul exposiției sĕ trimétă dilnic la Viena pesce próspĕt, care sĕ se servéscă la masa membrilor juriului.

Circulația streinilor în Viena. In luna Iulie a. c. au sosit în Viena din Germania 6713 pasagerĭ, din Rusia 2533, din România 1343, Italia 381, Franța 528, Anglia 335, Serbia 326, Elveția 211, Bulgaria 255 etc. Peste tot circulația streinilor a crescut mult în Viena de la 1895 încóce, cu tótă campania foilor evreescĭ, carĭ, de când în consiliul comunal a venit partidul antisemit la putere, au umplut lumea de calomnii, că Viena ar fi un oraș retrograd, unde la cârma comunei sunt nisce întunecațĭ medievalĭ și slugĭ de ai popilor...

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat de la d-l *Teodor Nicóra* din Sasavinț (?) *2 coróne* în memoria soției sale Sava. Priméscă nobilul donator cele mai vii mulțămite. — *Direcțiunea școlelor medii gr. or. române din Brașov.*

Omor. Se scrie din Deva: Gheorghe Caraban din Valea-Mare, a fost găsit în diminéța dilei de 29 August mort într'o uliță din comuna sa. Cine l'a omorît, nu s'a descoperit încă, deși se bănuesce un individ, cu care omorîtul trăia în dușmănie. Solgăbirĕul din Geoagiul-de-jos a raportat prin telefon la Deva, de unde a eșit la fața locului judecătorul de instrucție. Făcêndu-se autopsia cadavrului, osul craniului s'a găsit fracturat cu un obiect contondent. Cercetările continuă.

Călcată de tren. In gara din Clușiŭ s'a întêmplat Duminecă o nenorocire, care a costat viéța unei tinere fete. D-șóra Iuliana Farkas din Agria, în etate de 17 anĭ, venise la Clușiŭ sĕ visiteze pe mamă-sa. La gară, zărind pe mamă-sa, care îi eșise spre întîmpinare, n'avù răbdare sĕ aștepte până se va opri trenul, ci se dădù jos mai 'nainte. Asta îi fù însĕ nenorocirea, căcĭ sărind jos din tren, s'a împedecat și a ajuns sub róte. Trenul i-a despărțit capul și piciórele de trunchiul corpului. Ișĭ póte închipui orĭ-cine durerea nespusă a mamei și gróza pasagerilor, carĭ au asistat la scena acésta oribilă.

D-l Dr. Franz Stiehler s'a reîntors din călĕtoria, ce a făcut'o timp de câte-va sĕptĕmânĭ, și tot ca mai 'nainte dă consultațiunĭ de la órele $11\frac{1}{2}$—1 din di în locuința sa privată din spitalul civil.

Cununie. Aureliu *Bugnariu* învĕțător și Rozalia *Bocoșiŭ* se vor cununa Duminecă la 7 Septemvrie în biserica gr. cat. din Salathiu.

Victima mașinei de treerat. In Borșa s'a întîmplat alaltă-erĭ, că lucrătorul agricol Vasilică Bochi, umblând pe lângă mașina de treerat, din nebăgare de sémă i-a fost prinsă mâna stângă în mașină și sdrobită. Nenorocitul fù transportat la spitalul „Carolina" din Clușiŭ, unde i-s'a amputat brațul stâng. Pe drum însĕ perduse mult sânge, așa că puțină nădejde este, că va rĕmâné în viéță.

Musica comunală va cânta adĭ séră la cafeneaua Neustädter. Proximul concert va fi Joi.

La casa de tir, escursiunea cea mai plăcută, în imediata apropiere a orașului. De la Pórta Șcheilor 10 minute. Restaurant fórte bun, vedere admirabilă.

Ce e bun, nu e scump. Se atrage atențiunea on. public strĕin, că la cumpĕrăturile, ce le face, sĕ aibă în vedere firma *M. L. Laszló succesor Iuliu Popp*, têrgu Inului 29. Piața Francisc Iosif, unde se vînd cu prețurĭ reduse toțĭ articulii de seson.

De la „Asociațiune."

Ministrul ung. de comerciŭ cu ordinațiunea nr. 45612 din 21 Iulie a. c. a încuviințat *membrilor „Asociațiunei"*, carĭ vor participa la adunarea generală din 14 și 15 Septemvre a. c., *beneficiul de a călĕtori cu preț redus pe liniile căilor ferate de stat și ale celor administrate de stat*; și anume pe clasa I cu bilet de clasa II, pe clasa II cu bilet de clasa III și pe cl. III cu $\frac{1}{2}$ bilet de clasa II. Aceste bilete, carĭ se vor libera la nume prin presidiul „Asociațiunii", sunt valabile și pentru trenurile accelerate. Pentru comunicațiunea de vecinătate însĕ nu se pot întrebuința.

Membrii „Asociațiunei", carĭ doresc a se folosi de acest beneficiu, sunt invitațĭ a se anunța la biroul „Asociațiunii" (Sibiiu, Str. Morii nr. 8) până cel mult în *10 Septemvrie* a. c., ca sĕ li-se pótă libera biletul de cale ferată. La scrisórea de anunțare sĕ se alăture (în marce postale) 50 filerĭ pentru acoperirea speselor biroului.

Sibiiu, în 1 Septemvrie 1902.

Biroul „Asociațiunii".

Reflexiunĭ asupra „unificării" limbei literare.

(Continuare.)

Cine crede, că am esagerat, că în realitate nu esistă un Levantescu — se înșélă. Levantescu e tip! El e acel Român din țéră și în deosebĭ din Bucurescĭ, care e mai Român decât Românul! — și decât Românul băștinaș dela țéră. Tot așa a fost Levantin, Neamț orĭ Evreu. Vindea țîri, era „tinichigiu" orĭ „fistichigiu", orĭ altfel de „giu". Fiul e om „de familie", mare patriot și decĭ perfect într'ale literaturei.

Legiune e numĕrul astorfel de Levantescĭ în orașele României. Ei urăsc mai mult pe Transilvănenĭ, ei ișĭ bat joc mai amar de tot ce e românesc și în primul loc de „țéra lui Hübsch", predică însĕ în același timp patriotism, se ocupă de literatură, de socialism și adesea și de publicistică. Ei sunt microbii demoralisării vieții sociale, familiare, politice și în primul loc ai vieții naționale și ai spiritului național din țéră. Ei vor rîde de Transilvăneanul, care va dice d. e. „anțerț", „ĕstimp", orĭ „lesne" (în loc de eftin), ignorând faptul, că și în România, *la țéră*, se folosesc cuvintele acestea ca și în Transilvania.

D-l Iosif St. Șuluțiu de sigur va fi pățit'o des cu atarĭ Levantescĭ. Și audind de multe-orĭ, că Românul de dincóce prin însușĭ faptul, că nu s'a născut în vr'o „mahala" a Bucurescilor și că nu s'a poleit cu poleială francesă, nu scie, *nu póte* sĕ scie vorbi și scrie *bine* românesce, în fine s'a lăsat sugerat din partea óre-cărui „publicist" din tagma Levantescilor și avênd aprópe dilnic daraverĭ cu procese verbale stupid scrise, sosite de la cutare orĭ cutare despărțĕmênt al „Astrei", a lansat ideia „unificării limbei literare".

Cum Dómne Sfinte sĕ „unificăm" limba literară? Unde se găsesce limba literară românéscă, după care am puté sĕ ne îndreptăm, pe care noi Transilvănenii am puté-o adopta, — de óre-ce *până astădĭ nu esistă nicĭ în România o atare limbă.* Diarele „de tiragiu" de dincolo băjbăe de barbarisme, neologisme și de greșelĭ gramaticale, stilistice și sintactice, în cât orĭ-ce om obiectiv cu *sentiment de limbă*, va puté constata, că diarele nóstre de dincóce sunt în privința limbei la un nivel mai înalt[1])

Er autorii? Limba lui Coșbuc e cu desĕvêrșire alta de cât limba lui Eminescu. Estetica limbei, — ca sĕ o numesc așa — se presintă cu totul altfel în scrierile lui Maiorescu de cât în ale lui Gherea și mĕ prind (pariez) pe ce vețĭ voi Dv., că numĕroșii terminĭ, de-o frumusețe deosebită de a-i lui Creangă orĭ Odobescu *nicĭ nu-i cunosc, nicĭ nu sciu ce însemnéză, necum sĕ-i folosescă* o mare parte a „publiciștilor" de dincolo. Cu atât mai bine cunosc și cu predilecție atât mai mare se folosesc de barbarisme și neologisme turcescĭ, grecescĭ, franțuzescĭ, ba chiar și nemțescĭ și maghiare. Décă e atare „habitudinea" publiciștilor, ce putem aștepta dela publicul cel mare? Cui sĕ îi pese de înjurăturĭ ordinare, orĭ de o critică cinstită, obiectivă, și cine sĕ-șĭ ia ostenéla de a face deosebire între insultă și critică acolo, unde Caion și semenii sĕi sunt criticii *de profesiune*? Efectele acestor stărĭ le putem vedé la tot pasul.

Facețĭ o plimbare pe stradele Bucurescilor și vețĭ vedé, că firmele neguțătorilor („comersanților"), sunt scrise cu cele mai variate și imposibile ortografii. Ba une-orĭ una și aceeașĭ firmă ne oferă „caraghiosul" „aspect" al unei impestrițelĭ ortografice. Aruncațĭ numai o privire asupra tablelor de-alungul Calei Victoriei și vețĭ puté constata, că *nicĭ chiar numele unor strade principale din capitala României nu a fost încă „unificat" în privința limbei*! Strada „Scaunele" nu scii décă e a „Scaunelor" orĭ e strada „Scăunele". Căci décă nu e vorba de genetivul cuvêntului „scaun", ci de deminutiv, atuncĭ de ce în *capitală* măcar nu se aplică ortografia Academiei? Strada „Dorobanților" orĭ strada „Dorobanțĭ"? Recomand atenției binevoitóre a d-lor D. P. Popescu și I. A. Basarabescu studiarea numelor de botez ale stradelor capitalei și ale firmelor dela prăvălii. Pentru completarea studiului le mai atrag atenția asupra „Monitorului Oficial". Acest studiu sper, că o sĕ-i convingă, că nicĭ un publicist transilvănean nu întrebuințéză un atare limbagiŭ ca marele public Bucurescean orĭ ca organul oficial al țĕrii. Ei bine, ce fac Academia, primăria capitalei românescĭ și ministeriile întru „unificarea limbei? In care capitală din lume îmĭ vețĭ puté arăta la tot pasul crime comise cu ajutorul tiparului în contra limbei țĕrii, ca și în Bucurescĭ? Unde s'ar mai suferi pe rotogolul pămêntului, ca *nu limba țĕrii* ci limbĭ strĕine sĕ fie preferite la totul pasul? Uitați-vĕ odată, vĕ rog, în centrul Bucurescilor, în „Grand Hôtel de Boulevard", ce loc ocupă limba românéscă d. e. pe tariful, care trebue, că cu învoirea și autorisarea primăriei este afișat! Limba română se presintă ca servitórea complesantă a limbei francese, precum în societate, astfel și pe tariful amintit.

In societatea românéscă de dincóce se vorbesce des unguresce și nemțesce, în societatea bucovineană e la ordinea dilei conversația în limba germană. Basarabenii se folosesc de multe orĭ de limba ruséscă, ér când se întâlnesc doi Românĭ macedonenĭ o dau pe grecesce. Tot atâtea fenomene ușor de esplicat și de scusat, deși nespuns de rușinóse și întristătóre. Recordul păcătoșeniei îl reportéză însĕ și în acest cas frații liberĭ din Regat. Căcĭ mare parte din ei, *acasă în țera lor* preferă limba francesă limbei românescĭ și trecênd granița, bine rĕu, cum pot, căsnesc cea limbă francesă, orĭ nemțéscă, par-că ar fi rușine sĕ fie omul Român.

Ardelenii și Bucovinenii, cu infinite jertfe, și învingênd infinite obstocale au școlele lor pentru a-șĭ cresce fetele în limba română, în spiritul național românesc. In Regat însĕ cu tótă nisuința unor luminațĭ bărbațĭ de stat, „societatea", adecă ómenii de familie și aceia, carĭ vor sĕ trécă de atarĭ, încă și adĭ în mare parte desconsideră crescerea națională, școla românéscă. Acest fapt constitue nu numai o rușine, ci un adevĕrat desastru național.

Și totușĭ, întru cât sciu eu, nu s'a aflat încă, publicist orĭ pedagog în Țéră, care într'un studiu sociologic sĕ fi arătat câte din nenumĕratele miserii, carĭ „bântuesc" societatea românéscă sunt efluxul crescerei superficiale și lipsite de fond serios, pe care fetele o primesc prin pensionate franțuzescĭ. Este caracteristic pentru afirmările mele, că nu numai în Țéră sunt mai preferite pensionatele călugărițelor franțuzescĭ, ci și în internatele din Viena ale acestor călugărițe *catolice*, maioritatea absolută a elevelor o dau elevele *ortodoxe române* din România! Și care e resultatul cu care se aleg terminând cursurile internatelor? *Limba francesă*! Cum sĕ fie apoi în România stimată și cultivată limba și literatura română? Cum sĕ fie cetițĭ autorii românĭ? Facețĭ fraților publiciștĭ bucurescenĭ o statistică, câte dintre damele elitei capitalei *românescĭ* au cetit d. e. pe Creangă și câte pe Marcel Prevost?! — —

(Va urma.) *Dr. Alex. de Vaida-Voevod.*

[1]) Vorba e, că pentru a puté judeca, trebue cineva sĕ fi cetit cu sistem și cu atenție atât diarele de dincóce, cât și cele de dincolo. — A. V. V.

ULTIME SCIRI.

Bucurescĭ, 2 Septemvrie. Diarele sunt alarmate de scirea, că guvernul bulgar a adresat atât representantului diplomatic al României, cât și celui al Greciei câte o notă, prin care declară, că va închide școlile românescĭ și grecescĭ din principat, décă nu se vor conforma regulamentelor școlelor bulgărescĭ.

Sosițĭ în Brașov.

Pe diua de 1 Septemvre 1902.

H. Pomul verde: Dn-a Melesianu, Brașov; Boa, D-na Iliescu, Bucurescĭ.

H. Europa: Hercul, Brăila; Alexiu, Călărașĭ; Gheorghiu, Dr. Baconiceanu, Demetrescu, Bucurescĭ; Bacan, Slanic.

H. Grand: Gheorghiu, inginer-conductor, Iașĭ; Aurel Borgovanu, farmacist, Urlațĭ; Eliad, Alexandria; Hovsepian, Bacău; Georgescu, Slanic.

H. Orient: Samoilă, Bucurescĭ; Corian, Ploieștĭ; Ionescu, Niculescu, Ostrov.

*Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.***

*Redactor responsabil: **Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 1 Septemvrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.15
Renta de corône ung. 4%	98.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.35
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	98—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.85
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	204.60
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	163 35
Renta de argint austr.	101.80
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de aur austr.	121.50
Losurĭ din 1860.	152.25
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15 85
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	736.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	689,—
Napoleondorĭ	19.05
Mărcĭ imperiale germane	116.95
London vista	239.75½
Paris vista	95.15
Rente austr. 4% de corône	100.15
Note italiene	94.85

Cursul pieţei Braşov.

Din 2 Septemvrie n. 1902.

	Cump.	Vênd.
Bancnot rom.	18.90	18 94
Argint român.	18.8[illegible]	18.88
Napoleond'orĭ.	19.04	19.07
Galbenĭ	11.20	10 30
Ruble Rusescĭ	2.54	—.—
Mărcĭ germane	117.25	— —
Lire turcescĭ	21.40	21.5[illegible]
Scris fonc. Albina 5%	101. -	102.—

753—1902.
vegrh szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a brassói kir. járásbiróság 1902 évi V. 1211 számu végzése következtében, Puscariu József ügyvéd által képviselt „Albina“ javára Tischler János és neje ellen 570 kor. — fil. s jár. erejéig Keresztényfalu 1902 évi augusztus hó 7-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 160 kor. — filre becsült házi butorok és marhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbiróság 1902 évi V. 1211/2 számu végzése folytán 570 kor. — fil. tőkekövetelés, ennek 1902 évi junius hó 22-dik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 106 kor. 80 fillerben biróilag már megállapitott, valamint 3 kor. 60 fil. jelen árverés kitüzési és a még felmerülendő költségek erejéig Keresztényfalva 196 sz. a. leendő eszközlésére **1902-ik é Szeptember hó 13-dik napjának délelőtt 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégittetéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Brassóban, 1902 évi augusztus hó 31-ik napján.

Tankó János,
kir. bir. vghjtó.

644(1—1)

Nr. 12890—1902.

PUBLICAŢIUNE,

referitóre la mĕsurarea tacselor pentru beuturĭ pe anul 1903—1905.

Prin acésta se aduce la cunoscinţă, că consemnările conscripţionale pregătite de Direcţiunea financiară reg. ung. despre articolii supuşĭ dăriĭ de vin, bere şi beuturĭ spirituóse puşĭ în vêndare pe teritorul oraşului în timpul dela 1-a Iulie 1901 — 30 Iunie 1902, s'au trimis acestui oficiu în 21 a lunei c şi se pot lua în vedere de părţile interesate, la oficiul de accise orăşenesc tot-deauna în timpul órelor de oficiu dela 12 până inclusive 19 Septemvre a. c.

Contra acestor consemnărĭ în decurs de 8 dile se pot face esceptiunĭ în scris la magistratul orăşenesc.

Brassó, 25 August 1902.

Magistratul orăşenesc

1—1.(648).

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.